Styring af universiteterne – og af ambitionerne

Sten Sverdrup-Jensen

I en kommentar – »Styring af universiteterne – og af tankerne« i Økonomi og Politik nr. 1, p. 41–45 spørger Chr. S. Nissen redaktøren og mig om meningen med min artikel »Styringsproblematikken på Københavns Universitet« i Økonomi og Politik nr. 4, 1973.

Det, som falder Chr. S. Nissen for brystet er, at tidsskriftets redaktion har bragt en artikel, som iflg. kritikeren hverken var et indlæg i en teoretisk debat eller en undersøgelse af en konkret økonomisk-politisk problemstilling. Iflg. Chr. S. Nissen repræsenterer artiklen et ustruktureret sammenrod af de formelle regler for Københavns Universitets organisationer før og efter Styrelsesloven af 1970, konstruede antagelser, tilløb til analyser, som ikke gennemføres samt overfladiske common-sense konklusioner. I sandhed en overvældende kritik.

For mit eget vedkommende kan jeg svare, at meningen med min artikel var at give den læser, som daglig i aviser, radio og TV præsenteres for mere eller mindre sensationsprægede brudstykker af organisationsforholdene på institutionen Københavns Universitet et kortfattet samlet overblik over institutionens strukturelle opbygning og forretningsgang.

Ud fra mine praktiske erfaringer som administrator i et lille hjørne af denne organisation i et par år, har jeg forsøgt at fremhæve nogle for mig iøjnefaldende svagheder ved den nuværende organisationsform og draget nogle paralleller til den tidligere. Nogle vil måske finde en sådan sammenligning af Styrelsesloven af 1970 og anordningen af 1936 uinteressant, men da jeg tildels betragter styrelsesloven som et *ledelseseksperiment,* er det vel rimeligt at kaste blikket bagud og konstatere hvilke gevinster og ofre eksperimentet umiddelbart indebærer.

Chr. S. Nissen antyder rigtigt, at mit motiv kunne være dette enkle, men fremhæver, at dette overblik kan opnås ved at læse styrelseslovens tekst og bemærkningerne til lovforslaget. I dette synspunkt er jeg ganske enkelt uenig med Chr. S. Nissen. Alternativt henvises til særnummeret af Undervisningsministeriets tidsskrift *Uddannelse* [1], som beklageligvis publiceredes nogle måneder efter at min artikel var afleveret til Økonomi og Politik.

Anderledes alvorligt kritiserer Chr. S. Nissen mig for manglende videnskabelighed, idet han påstår, at artiklen mere fordækt foregiver at være en analyse af autonomi-styringsproblematikken på Københavns Universitet. Jeg er enig med kritikeren i, at artiklens overskrift kunne mislede til denne opfattelse, og jeg

1. Uddannelse nr. 7a, 1973.

forstår hans skuffelse over at denne uhyre væsentlige og interessante problematik kun strejfes i min artikel. Jeg føler imidlertid ikke kritikken særlig rammende, når artiklens hensigt angiveligt var en anden – dette så meget meget mere, som min faglige kompetance på forvaltningslærens og organisationsteoriens område er begrænset. Når jeg i artiklens indledning og afslutning nærmer mig autonomiproblemet, er dette kun ment som et forsøg på at sætte universitetets organisationsforhold ind i en større ramme, hvor læseren efter ønske kan parallellisere til andre offentlige institutioner.

Den del af kritikken, som overrasker mig mest, er Chr. S. Nissens påstand om, at artiklen rummer verdensfjerne konstruerede antagelser. Som sagt bygger artiklen på nogle administrative erfaringer, herunder utallige diskussioner med lærer-, teknisk administrative-, og studenterkolleger. Jeg mener ikke at de iagttagelser, jeg herved har gjort, har været atypiske for universitetet – heller ikke efter artiklens tilblivelse.

Kritikken for ikke at have været i Rigsarkivet vil jeg afvise med den begrundelse, at jeg med artiklens formål for øje ikke har følt noget behov for at gå i Rigsarkivet, og når jeg ikke har interview'et »centrale« personer, skyldes det, at de centrale personer i artiklen er lærere, teknisk administrativt personale og studenter på organisationens »gulv« mere end forhenværende studenterrådsformænd – herunder Chr. S. Nissen –, rektorer, embedsmænd m. v.

Jeg vil på ingen måde tage afstand fra de af Chr. S. Nissen opregnede konventionelle krav til artikler i »Økonomi og Politik«, men jeg er redaktionen taknemmelig over, at man fra tid til anden fraviger disse krav til fordel for artikler. som søger at give overblik over nogle svært tilgængelige forhold.

Det var ikke uventet for mig, at der ville komme indsigelser mod min artikel fra »elfenbenstårnet« – til gengæld håber jeg læsere udenfor universitetsverdenen har haft nogen udbytte af artiklen.